

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum potestas claiium se extendat ad remissionem culpæ? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Trinitatis, tres claves habeat, & præcipuè cum
luntas, quæ Spiritui sancto appropriatur, clauem
requirat, vt dictum est *.

QVÆST. XVIII.

De effectu † clauium, in quatuor articulis
diuisa.

D E inde considerandum est de effectu clauium
¶ Circa quod quærentur quatuor.

¶ Primo, vtrum potestas clauium se extendat
remissionem culpæ?

¶ Secundo, vtrum sacerdos possit remittere pec-
tum, quoad pœnam?

¶ Tertio, vtrum sacerdos per potestatem clau-
ligare possit?

¶ Quarto, vtrum possit etiam soluere & ligare
cundum proprium arbitrium?

ARTIC. I.

Vtrum potestas clauium se extendat ad re-
missionem culpæ?

A D primum sic proceditur. Videtur, quod po-
tas clauium se extendat ad remissionem
pæ. Dicitur enim discipulis, Ioan. 20. Quorum
seritis peccata, remittuntur eis. Sed hoc non dicitur
quantum ad manifestationem tantum, vt Magister
littera * dicit: quia sic sacerdos noui testamenti
haberet maiorem potestatem, quàm sacerdos
ris testamenti. Ergo exercet potestatem in
remissionem.

¶ 2 Præterea, In pœnitentia datur gratia ad
missionem peccati. Sed huius sacramenti dispen-
tor est sacerdos ex vi clauium. Ergo cum gratia
non opponatur peccato ex parte pœnæ, sed ex
te culpæ: videtur quod sacerdos ad remissionem
pæ operetur ex vi clauium.

¶ 3 Præterea, Maiorem virtutem recipit sa-
dos ex sua consecratione, quàm aqua baptismi ex
sanctificatione. Sed aqua baptismi hanc vim acci-
vt corpus tangat & cor abluat, secundum Augu-
na.

* in solu-
tione pra-
cedenti.
† Cōc. Tri.
ses. 14. de
sacram.
pœn. can.
15. Extr.
Quia quo-
ru ndam
de verb.
signif.

68

Tho ubi
sup ar. 3.
q. 1. C
seq.
* l. 4 sent.
d. 18.

num t. Ergo multo fortius sacerdos in sui consecratione hanc potestatem accipit, vt cor à culpâ macula abluerè possit.

SED contra, Magister * dicit, quòd Deus hanc potestatem non contulit ministro, quòd ad interiorè mundationem cooperaretur ei. Sed si peccata quo ad culpam remitteret, cooperaretur ei in mundatione interiori. Ergo potestas clauium non se extendit ad culpâ dimissionem.

¶ Præterea, Peccatum non remittitur, nisi per Spiritum sanctum. Sed dare Spiritum sanctum non est alicuius hominis, vt in 1. lib. sent. Magister t dixit. Ergo nec peccata remittere quo ad culpam.

RESPONDEO dicendum, quòd sacramenta (secundum Hug *) ex sanctificatione inuisibilem gratiam continent. Sed hæc sanctificatio quandoque ad necessitatem sacramenti requiritur, tam in materia, quam t in ministro *: sicut patet in confirmatione; & tunc vis sacramentalis est in vtroque coniunctim. Quandoque autem ex necessitate sacramenti non requiritur, nisi sanctificatio materiæ, sicut est in baptismo *: quia non habet ministrum determinatum, quantum ad sui necessitatem t: & tunc tota vis sacramentalis consistit in materia. Quandoque verò de necessitate sacramenti requiritur consecratio vel sanctificatio ministri sine aliqua sanctificatione materiæ: & tunc tota vis sacramentalis consistit in ministro, sicut est in pœnitentia. Vnde eodè modo se habet potestas clauium, quæ est in sacerdote, ad effectum sacramenti pœnitentiæ, sicut se habet virtus quæ est in aqua baptisimi, ad effectum baptisimi. Baptismus autem & sacramentum pœnitentiæ conueniunt quodammodo in effectû: quia vtrumque contra culpam ordinatur directè, quod non est de alijs sacramentis. Sed in hoc differunt: quia sacramentum pœnitentiæ, eo quòd habet actus suscipientis quasi materiales, non potest dari, nisi adultis, in quibus requiritur præparatio ad suscipiendum effectum sacramentorum. Sed ba-

† Trac. 80
in Ioan.
post med.
to 9. & in
3. p. 9. 64
ar. 1. arg.
3. et alibi
sepius.
* l. 3. sct.
d. 18. §.
D. E.
† l. 1. d. 14
§ D.
* lib. 1. de
sacr pa. 9
c. 1. ante
med.
† vt d. illud
est in 3.
p. 9. 72.
art. 3.
* ibi a. 11
* vt dicitur
in 3.
p. 9. 66.
ar. 3. ar-
gum. 5.
† vt ibid.
in: p. di-
citur. 9.
67. ar. 3.
4. & 5.

*ut dicitur
est in 2.
p. 4. 98.
art. 3. Q.
4. 9. Q.
12. Q. 9.
39. ar. 3.
ad 1.*

*Vide in
3. p. 9. to-
tam 62.
Q. 9. 64.
ar. 1. cor.
Q. 84. ar.*

*s. 11. non
procul a
fine.*

ptismus quandoque datur adultis, & quandoque pueris, & alijs carentibus vsu rationis *: & ideo per baptismum datur gratia & remissio peccatorum pueris sine aliqua sui preparatione præcedente, non autem adultis, in quibus præexigitur preparatio remouens fictionem. Quæ quidem preparatio quandoque præcedit tempore, sufficiens ad gratiæ susceptionem, antequam baptismus actu percipitur: sed non ante votum baptismi, post tempore propositæ veritatis. Quandoque autem talis preparatio non præcedit, sed est simul cum baptismi susceptione: & tunc per baptismi susceptionem gratia remissionis culpæ confertur. Sed poenitentia sacramentum numquam datur gratiam preparatio adsit, vel prius fuerit. Vnde virtutum operatur ad culpæ remissionem, vel in actu existens, vel in actu se exercens: sicut & aqua baptismi. Sed sicut baptismus non agit sicut principale agens, sed sicut instrumentum, non quidem præcedens ad ipsam gratiæ susceptionem causandam, etiam instrumentaliter, sed disponens ad gratiam, per quam fit remissio culpæ: ita est de potestate operum. Vnde solus Deus remittit per se culpam, virtute eius agit instrumentaliter baptismus, vel instrumentum inanimatum; & sacerdos, ut instrumentum animatum, quod dicitur seruus secundum philosophum in 8. Ethicor. *Et ideo sacerdos agit minister. Et sic patet, quod potestas clauium ordinatur aliquo modo ad remissionem culpæ, non sicut causa, sed sicut disponens ad eam. Vnde si ante absolutionem aliquis non fuisset perfecte dispositus ad gratiam suscipiendam, in ipsa confessione & absolutione sacramentali gratiam consequeretur, si obicem non poneret. Si enim clauis nullo modo ad culpæ remissionem ordinaretur, sed ad remissionem tantum, ut quidam dicunt: non exigeretur votum suscipiendi effectum clauium, ad culpæ remissionem, sicut non exigitur votum suscipiendi alia sacramenta.

quæ non ordinantur ad culpæ dimissionem, sed contra pœnam. Sed hoc facit videri, quòd non ordinetur ad culpæ dimissionem : quia semper vsus clauium ad hoc quòd effectum habeat, requirit præparationem ex parte recipientis sacramentum : & simile esset de baptismo, si numquam daretur nisi adultis.

Ad primum ergo dicendum, quòd sicut Magister dicit in littera *, sacerdotibus commissa est potestas remittendi peccata : non vt propria virtute remittant, quia hoc Dei est : sed vt operationem Dei remittentis ostendant tamquam ministri. Sed hoc contingit tribus modis. Vno modo, vt ostendant eam non præsentem, sed promittant eam futuram, sine hoc, quòd aliquid operentur ad ipsam : & sic sacramenta veteris legis operationem Dei significabant : vnde & sacerdos veteris legis ostendebat tantum, & nihil operabatur. Alio modo, vt significant præsentem, & nihil ad eam operentur : & sic quidam dicunt, quòd sacramenta nouæ legis significant collationem gratiæ, quam Deus in ipsa sacramentorum collatione dat, sine hoc, quòd in sacramentis sit aliqua virtus operans ad gratiam. Et secundum hanc opinionem, etiam potestas clauium esset tantum ostendens diuinam operationem in culpæ remissione in ipsa sacramentali collatione factam. Tertio modo, vt significant diuinam operationem ad remissionem culpæ præsentem, & ad ipsam aliquid dispositiuè & instrumentaliter operentur : & sic secundum aliam opinionem, quæ sustinetur communius, sacramenta nouæ legis emundationem ostendunt diuinitus factam : & hoc modo etiam sacerdos noui testamenti ostendit absolutos à culpa ; quia proportionaliter oportet loqui de sacramentis, & de potestate ministrorum. Nec obstat quin clauis Ecclesiæ ad remissionem culpæ disponant, quia culpa iam est remissa : sicut nec quòd Baptismus disponat quantum in se est, in eo qui iam sanctificatus est.

Ad secundum dicendum, quòd neque sacramentum pœni-

*l. 4. Sent.
d. 18.*

170 QVÆST. XVIII. ART. II.
pœnitentię, neque sacramentum Baptismi, operan-
do, pertingit directè ad gratiam, nec ad culpę re-
missionem, sed dispositiue.

Vnde etiam patet responsio Ad tertium.

Alię rationes ostendunt, quòd ad remissionem
culpę directè, clauium potestas non operetur: quod
concedendum est.

ARTIC. II.

*Virum sacerdos possit remittere peccatum
quoad pœnam?*

69

AD secundum sic proceditur. Videtur, quòd sa-
cerdos non possit remittere peccatum quoad
pœnam. Peccato enim debetur pœna aeterna & tem-
poralis. Sed adhuc post absolutionem sacerdotis ma-
net pœnitens obligatus ad pœnam temporalem in
Purgatorio, vel in hoc mundo faciendam. Ergo non
dimittit aliquo modo pœnam.

¶ 2 Præterea, Sacerdos non potest præiudicare
iustitię diuinę. Sed ex diuina iustitiã, taxata est pœ-
nitentibus pœna, quam debent subire. Ergo sacerdos
non potest de ea aliquid remittere.

¶ 3 Præterea, Ille qui paruum peccatum commi-
sit, non est minus susceptiuus effectus clauium, quam
ille qui commisit maius peccatum. Sed si aliquid de
pœna per officium sacerdotis de maiori peccato di-
mittitur, possibile est esse ad eò paruum peccatum
nō debeat plus de pœna, quàm illud quod de ma-
iori peccato dimissum est. Ergo poterit totam pœnam
illius parui peccati dimittere: quod falsum est.

¶ 4 Præterea, Tota pœna temporalis peccati
bita est vnius rationis. Si ergo per primam absolu-
tionem dimittatur aliquid de pœna, & per secundam
ab eodem peccato absolutionem poterit aliquid di-
mitti: & sic tantum poterit multiplicari absolutio,
quòd vi clauium tota pœna tolletur, cum secundam
absolutio non sit minoris efficacię quàm prima. Et
sic peccatum remanebit omnino impunitum, quod
est inconueniens.

SED